

Нежданий сніг упав на брость зелену

Володимир Свідзінський

Нежданий сніг упав на брость зелену,
Як сум на серце молоде...

Покірливо схилилася берізка,
Гілок обтяжених угору не зведе.

Збіліло все, замовкло, заніміло,
Панує скрізь холодна чистота.
Але ж то мить — поглянь на схід, берізко,
Яка там смуга золота!